

۱۶ زندگی ایران

تکمیلی

به دنبال یک وجب جا

<div>حافظ عثمان</div>	<div> <p>آتش سوزی ظهر روز پنجشنبه در جنگلوک از ۳۱ کپر موجود در فاز شمالی این منطقه، ۲۷ کپر را به طور کامل سوزاند و خاکستر کرد؛</p> </div>
<div>مسئول دفتر امور جوانان اهل سنت حوزه علمیه چابهار</div>	

در واقع زندگی و دار و ندار ۲۷ خانواده با جمعیتی حدود ۲۵۰ نفر از بین رفت. خدا را شکر خسارات جانی نداشتیم، اما این خانوارها فقط توانستند جان خود را نجات دهند و همه هستی شان حتی بعضا لباس های نتشان را هم از دست دادند. نکته ناراحت کننده عدم حضور به موقع نیروهای آتش نشانی در محل حادثه بود. با وجود آنکه از همان لحظات ابتدایی آتش سوزی با آنها تماس گرفته شد، اما حدود ۴۵ دقیقه بعد رسیدند و همین باعث شد تمام کپرها در آتش سوخته و خاکستر شوند، درحالی که اگر همان دقایق اول رسیده بودند، شاید شاهد سوختن این تعداد کپر و نابودی زندگی این جمعیت بزرگ نبودیم. در کنار اعمال کاری آتش نشانی، خوشبختانه نیروهای هلال احمر از همان دقایق اولیه پس از اطفای آتش با جادر سر رسیدند و برای کپرنشینان حادثه دیده و حتی آنها که کپرهایشان آسیب دیده و دیگر قابل سکونت نبود، سرپناه ایجاد کردند. مجموعه سپاه هم از همان شب اول در منطقه حضور یافته و تا همین حالا بحث تامین خوراک و افضاری و سحری مردم منطقه را برعهده گرفتند. بیشترین خدمت به کپرنشینان حادثه دیده را اما مردم چابهار انجام دادند با تهیه خوراک و اقلام مورد نیاز مثل لباس و پتو و ...متاسفانه اداره برق همکاری خوبی نداشت و تازه روز یکشنبه جاری یعنی پس از سه روز بحث و پیگیری برای منطقه کابل برق نصب کردند که با کمک خیرین توانستیم برای هر جادر یک لامپ و پنکه تهیه و نصب کنیم. اکنون چادرهای کپرنشینان در بخش آسفالت جاده اصلی جانمایی شده و فعلا پیکپر هستیم برای آنها زمین مناسب اسکان پیدا کنیم.

طراح:بیژن گورانی

جدول شماره ۵۶۵۰

جدول عادی

افقی:۱) از خود تعریف کردن- محل وسیع (۲ ملاحظه و احتیاط- شگفت زده- رود پراب مصر (۳) عدد ماه- ناپیایی- کتاب مقدس- حشرهای خونخوار (۴ مقصود- خطاب مردان ترکیه- دور از شلوغی (۵) جانی‌کار- درختی با گل‌های خوشه‌ای خوشبو (۶ پی‌بندی ساختمان- شب نزول قرآن- همسایه بربیز و پاراگونه (۷) دوستان- قابل خوردن- نام مجنون (۸) تیره و کدر- کمیاب- حالا- شهر آستان حضرت عبدالعظیم(ع) (۹) پرستار کودک- نوعی اسلحه کم‌ری- پهلوانی که به دست حضرت داوود(ع) کشته شد،۱۰) نام دو نفر از پادشاهان سلسه صفوی- رد پا- حقه و نیرنگ (۱۱) ... فوق الیدهم- صلح (۱۲) آغریه نیست- وسیله‌ای برای انتقال صدا- درنده جنگلی (۱۳) قدم بکیا- پدر- خنده‌رو- یازده (۱۴) پرچم- فدایی وطن- محل تعویض لباس ورزشکاران (۱۵) اندامی در گیاهان بی‌گل- گستاخ و بی‌حیا.

عمودی:۱) پنج گنج نظامی- مسجد تاریخی اصفهان در میدان نقش جهان (۲) یکتا- عبادت غیرواجب- سخن شمرده (۳) بله روسی- ته‌کاران- اشاره به نزدیک- تخرم‌غز انگلیسی (۴) کم‌وزن- پاسبان قدیم- (سرموم) غرامت- به خدمت‌طلب نرسیده- پسوند شباهت (۶) دوست مصمیمی- دور‌برابر- پایتخت سوئیس (۷) سمت راست- پهلوان افسانه‌ای آذری- برگزیده از هر چیز (۸) نشانه مصدر جعلی- صاحب- بی‌بنیاد- دشمن آتش (۹) ویژه برنامه افطار شبکه پنج سیما- اهل تلاش و

آتش سوزی در جنگلوک
چابهار زندگی ۳۰ خانوار را خاکستر کرد

عکس:
ایرنا

سعیدی:
آتش سوزی اخیر در جنگلوک
یک تلنگر است هشداری است درباره حادثه‌ای که می‌توانست به یک فاجعه بزرگ در چابهار تبدیل شود

صنایع دستی از آن دست مشاغل است که در این دوران کرونایی بیشترین آسیب را متحمل شد و خسارات زیادی به شاغلان آن وارد آمد. اما گویا معاونت صنایع دستی وزارتخانه میراث فرهنگی برنامه هایی برای جبران این خسارات دارد و آن‌طور که معاون صنایع دستی کشور خبرداره قرار است این کمک‌ها از طریق تقویت

بنیاد برکت از مشاغل آسیب دیده صنایع دستی حمایت می‌کند

همکاری‌های این معاونت با بنیاد برکت صورت گیرد، این همکاری‌ها در راستای حمایت از کارگاه‌های صنایع دستی خواهدبود که با شیوع کرونا با مشکلاتی روبه‌رو شده و کسب و کارشان دچار آسیب شد. پویا محمودیان گفته با بنیاد برکت به توافق رسیده‌اند که این بنیاد پشتیبان‌هایی را برای کارگاه‌های کوچک و ارائه تسهیلات

خبر سوختن کپرهای جنگلوک توجه خیلی‌ها را به این منطقه محروم جلب کرد مابه میان اهالی این محل رفته ایم تا ببینیم قصه زندگی و سوختن شان چه بوده است

خاکستر آرزوها

جنگلوک حاشیه نیست
ادرست وسط شهر است، وسط شهر چابهار، روی نقشه باید روید به سمت کمربندی جنوبی و دریا بزرگ، بعد انتهای بلوار میاد جنوبی، این جنگلوک است که پیش‌رویتان قد علم می‌کند. درست پشت اداره آموزش و پرورش، اداره منابع طبیعی، هلال احمر، اداره محیط زیست، دادگستری؛ جنگلوک و کپرهایش سال‌هاست چسبیده‌اند به این نهاد‌های اسم و رسم دارا حال و روز مردمشان اما مشخص است، مثل همه کپرنشینان، پیر از درد و رنج، رنجی که پنجشنبه گذشته آتش شد و به جان تعدادی از کپرها افتاد؛ کپرهایی که در چند دقیقه خاکستر شدند، سیاه درست مثل روزگار ساکنانش ...

حاشیه‌نشین‌های دل شهر

تا همین چند روز پیش جنگلوک و کپرهایش را فقط چابهاری‌ها می‌شناختند؛ مردمانی محروم که کوچیده از سرزمین‌هایی دورتر، از قصرقند و نیکشهر و ... حتی خود چابهار به جنگلوک هستند، منطقه‌ای که در تعابیر جامعه‌شناسی شهری یک سکونتگاه غیررسمی است. در این سکونتگاه غیررسمی اما طبق آمارها بیش از ۴۰۰ خانوار زندگی می‌کنند؛ ۴۰۰ خانواری که گوش تا گوش کنار هم زیر سقف کپرهایی کوچک، خانه ساخته‌اند و دیروز، امروز و فردایشان شبیه هم بوده از سال‌ها پیش. جنگلوکی‌های چابهار، حاشیه‌نشین‌های دل شهرند؛ شاید برای ما که بیرون از چابهاریم عجیب و غیرقابل باور را اما برای خود این مردم این حاشیه‌نشیني رنجی مداوم بوده که سال به سال همراهشان کش آمده و رسیده به امروز که صفحات تقویم اردیبهشت سال ۱۳۹۹ را نشان می‌دهند و هنوز هیچ‌کس آنها را به رسمیت نمی‌شناسد. جنگلوکی‌ها کم نیستند، زیادند. اینجا اما به تعداد همه آدم‌ها، حتی همه خانواده‌ها، آرزو و وجود ندارد. اصلا جنگلوک است و کلا یک آرزوی مشترک؛ یک خانه، یک سقف که کپر نباشد.

همین است که گلابه‌هایشان مشترک است؛ گلابه‌ای که ما به کمک تسهیل‌گران یکی از خیریه‌های فعال در منطقه از زبان چند نفر از آنها می‌شنویم. یکی مثل محمد طاها که ۶۵ ساله است و از ۲۰ سال پیش دست خانواده‌اش را گرفته و آمده اینجا، آن موقعی که هنوز اینجا خبری از اداره‌های بزرگ و غریب و طویل نبود؛ وقتی ما آمدم هیچ‌کدام از این ساختمان‌های دولتی اینجا نبود، اما در این سال‌ها آنها آمدند و اینجا ساخته شدند و ما هنوز وضعمان همان است

که بود؛ همان سال‌ها هم کپر داشتیم و الان هم کپرنشینیم.»
ادامه حرف‌های محمد طاها، گلابه‌هایی است که از قول عبدالرزاق می‌نویسیم؛ یکی دیگر از ساکنان جنگلوک، مرد، ۴۰ ساله‌ای که به ما می‌گوید: «من و خانواده‌ام ۱۵ سال است که در سخت‌ترین شرایط در جنگلوک زندگی می‌کنیم، سال‌ها برق نداشتیم، آب نداریم، الان که برق داریم حتی همین برق هم درست و حسابی نیست. هربار که فشار وسیله‌های برق زیاد می‌شود کلا تا چند ساعت خاموشی داریم، الان هم که این شرایط پیش آمده، همه نگران آتش سوزی هستند.»

جنگلوکی‌ها دیدند که چطور آتش به جان ۲۷ کپر افتاد و همه دار و ندار ساکنانش دود شد و رفت هوا! آنها از دور ایستادند و شعله‌های سوزان آتش را تماشا کردند و ته دلشان لرزید از تصور تکرار ماجرا برای کپرهای خودشان. باخور یکی دیگر از مردههای جنگلوک است؛ یکی از همان‌ها که سال‌ها کفش آهنین پوشیده برای گرفتن اجازه ساخت و ساز در منطقه و تلاش‌هایش تا حالا به جایی نرسیده، او هم می‌گوید: «هر دفعه رفتیم، گفتند جلسه می‌گذاریم مشکل شما حل می‌شود، اما هیچ وقت این جلسه‌ها نتیجه نداد! آنقدر که الان مردم منطقه ما به اسم جلسه که از دهان مسؤولان بیرون می‌آید حساس شده‌اند.»

اسکان دائمی نیاز اول مردم

جنگلوک اما هر چقدر در نگاه مسؤولان استانی این منطقه غریب باشد، بین بچه‌های گروه‌های خیریه و مردم نهاد نام آشنایی است. آنها سال‌هاست دست مردم حاشیه‌نشین جنگلوک و دیگر سکونتگاه‌های غیررسمی چابهار را گرفته‌اند. تسهیلگران بنیاد خیریه امید مهربانی، یکی از همین گروه‌ها هستند و برکت نصیریان، مدیرعامل این بنیاد به ما می‌گوید: «مردم جنگلوک واقعا از نظر تمکن مالی ضعیف هستند، بیشتر از ۹۰ درصد جمعیت‌شان هم مهاجرانی هستند که یا از خود چابهار یا شهرستان‌های اطراف آمده‌اند، مثل قصرقند، کنارک، نیکشهر و... ولی همه آنها ایرانی هستند. جمعیت‌شان هم زیاد است بین ۴۰۰ تا ۵۰۰ خانوار اینجا در یک فضای محدود زندگی می‌کنند و بنا به دلایلی اجازه ساخت و ساز رسمی در منطقه را ندارند.»

تسهیلگران این بنیاد خیریه، بعد از نیازسنجی‌هایی که در جنگلوک انجام داده‌اند، به چند خواسته اصلی رسیده‌اند؛ از اسکان دائمی که اولویت اول همه آنهاست تا فراهم آوردن امکانات ضروری و اولیه زندگی، مثل آب و برق، نصیریان در این باره می‌گوید: «کپرها کنتور برق ندارند. اداره برق یک کنتور عمومی در منطقه گذاشته و همه از آن استفاده می‌کنند و سیم‌کشی‌های مختلفی انجام شده که واقعا شرایط را خطرناک کرده.»

مسلم دشکار، فعال اجتماعی دیگری است که مدت‌هاست پای درد دل مردم جنگلوک نشسته ؛ خبری که به ما می‌گوید: «جنگلوک جمعیت زیاد و مساحت کمی دارد؛ یعنی زمین جوری است که اگر بخواهند همین جا اجازه سکونت به مردم بدهند، اصلا پاسخگوی اسکان همه آنها نیست. نهایتا در این زمین ۱۵۰ خانه استاندارد ساخته می‌شود درحالی‌که بیش از ۴۰۰ خانوار زندگی می‌کنند، با توجه به حادثه اخیر هم این ضرورت بیشتر احساس می‌شود که فکری به حال اسکان آنها بشود، آنها فقط این تضمین را می‌خواهند که اگر

عزم و اراده وجود ندارد

اسکان جنگل‌وک‌ی‌ها در چادریک هلال احمر؛ عکس: ایرنا

سعید امیری مقدم، عضو شورای شهر چابهار و رئیس شورای شهرستان چابهار مسؤول دیگری است که به تماس ما درباره مشکل اسکان مردم جنگلوک جواب می‌دهد.

او به ما می‌گوید: اهالی جنگلوک بیش از دو دهه در منطقه‌ای زندگی می‌کنند که کاربری اداری دارد، اما به خاطر این‌که عزم و اراده جدی از طرف مسؤولان استانی برای حل مشکل آنها و ساماندهی حاشیه‌نشینی‌شان وجود نداشته، هنوز است تکلیف‌شان مشخص نشده است! آن هم درحالی که در چابهار زمین زیاد است و واقعا با چند راهکار

حمایتی به‌منظور تکمیل زنجیره ارزش صنایع دستی با اولویت هشت استان، تعیین کند. به گفته وی، مکاتبه‌ای با مدیران کل استانی انجام شده که بعد از دریافت جواب از طرف ادارات کل استانی، موضوعات جمع‌بندی و نتیجه‌گیری خواهد شد و به‌منظور بهره‌مندی از تسهیلات پیش‌بینی شده به بنیاد برکت ارسال می‌شود. / جام‌جم دیلی

به جای دیگری برای اسکان برده می‌شوند حتما امکانات اولیه زندگی مثل آب و برق و ... برای‌شان فراهم باشد و از اینجا رانده و از آنجا مانده نشوند.»
تلنگری به مسؤولان استانی
چابهار حداقل به اندازه عمر جنگلوک ، مسؤول به خودش دیده، مسؤولانی که هرکدام در یک نهاد و ارگان پای کار بوده‌اند و هنوز نتوانسته‌اند روی زخم‌های این قسمت حاشیه‌ای چابهار، زخمی که درست در قلب این شهر نشسته، مرهم بگذارند. با این حال معین الدین سعیدی، نماینده منتخب مردم چابهار، نیکشهر، کنارک و قصرقند در یازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی، درباره وضعیت جنگلوک و البته دیگر حاشیه‌های چابهار به ما هشدار می‌دهد و می‌گوید: «آتش سوزی اخیر در جنگلوک یک تلنگر است، یک هشدار است درباره حادثه‌ای که می‌توانست به یک فاجعه بزرگ در چابهار تبدیل شود!»

سعیدی که سال‌ها در شورای شهر چابهار، حضور داشته در توضیح بیشتر می‌گوید: «بحث جنگلوک با دیگر حاشیه‌های چابهار متفاوت است چون در نقطه کانونی شهر قرار گرفته، در سایت اداری چابهار قرار گرفته. زمانی که بنادر چابهار ایجاد می‌شدند به مردمی که در حاشیه دریا زندگی می‌کردند گفتند بروید جای دیگری ساکن شوید، آنها منتقل شدند به این زمین که کاربری اداری داشت و طبیعتا در کاربری اداری ساخت و ساز مسکونی امکان ندارد. به همین دلیل در این سال‌ها جنگلوک در این وضعیت مانده، مضاف بر این‌که هرسال که گذشته تراکم جمعیت آن بالا رفته و الان افراد زیادی با وضعی رقت‌بار در آن زندگی می‌کنند،»
سعیدی اما در ادامه می‌گوید: با کمال تاسف ما حتی وقتی در شورا بودیم هم نتوانستیم کاری برای ساماندهی این مردم بکنیم. چون نهادهای زیادی در این مساله درگیر هستند و فقط بحث مدیریت شهری نیست. نهادهایی مثل بنیاد مسکن، شرکت باآفرینی شهری، سازمان ملی زمین و مسکن و ... باید پای کار بیایند، ما در همان زمان شورا جلسات متعددی در این باره داشتیم اما تا وقتی که اراده جدی برای حل مشکل وجود نداشته باشد، کار به جایی نمی‌رسد. الان هم همه این نهاده‌ا باید هرچه سریع‌تر برای جنگلوک تعیین تکلیف کنند.»

از نگاه او که نماینده منتخب همین مردم در مجلس شورای اسلامی است، حق مالکیت عرفی چیزی است که باید برای جنگلوکی‌ها به رسمیت شناخته شود؛ موضوعی که درباره‌اش می‌گوید: «ما باید برای آنها حق مالکیت عرفی را در نظر بگیریم، درست است که آنها از نظر قانونی سند دیگری اما کسی که بیش از دو دهه در یک جا ساکن بوده و در سخت‌ترین شرایط هم زندگی کرده، بالاخره از نظر عرفی دارای حقوقی است که باید در تصمیم‌گیری‌ها در نظر گرفته شود.»

برای حاشیه‌نشین‌های قلب چابهار اما از گذشته تا امروز دو سناریو بیشتر وجود نداشته؛ یکی جابه‌جایی آنها بوده به یک مکان دیگر و دوم اسکان آنها در همین منطقه که دو سناریو همیشه بی‌نتیجه مانده است. موضوعی که سعیدی با اشاره به آن می‌گوید: «ما در این منطقه یک فرصت سوزی تاریخی توسط نهادهای مختلف داشتیم و الان دیگر زمان آن رسیده که به این مردم و مشکلات‌شان توجه شود»

مکت

ساده، کپرنشینان این منطقه را هم می‌توانند به صورت رسمی اسکان بدهند.

از نگاه رئیس شورای شهرستان چابهار، همه چیز برای حل این مشکل در چابهار فراهم است، الا عزم جدی در مسؤولان عمرانی؛ او در همین زمینه می‌گوید: ما به عنوان شورا و رئیس شورای شهرستان فقط می‌توانیم مطالبه کنیم، متاسفانه در شهرستان‌ها، شوراها هرچه دادو فریاد می‌کنند صدایشان به جایی نمی‌رسد. چون ساماندهی‌شان به همکاری نهادهای مختلفی نیاز دارد که برای این موضوع دل نمی‌سوزانند.

اسکان جنگل‌وک‌ی‌ها در چادریک هلال احمر؛ عکس: ایرنا